

DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Bobeică Andrei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Bobeică împotriva Alei Iovu cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Ala Iovu, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 16 septembrie 2013, Andrei Bobeică a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Iovu cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul Andrei Bobeică a indicat că la 15 septembrie 2010 a dat cu împrumut Alei Iovu suma de 16000 Euro cu termenul de rambursare - 15 aprilie 2011, în același timp, convenind cu pîrîta ca să-i achite suplimentar lunar dobânda contractuală de 5% din suma împrumutului, astfel încât la situația de 15 aprilie 2011 ultima urma să-i restituie lui în total suma de 21000 Euro.

Susține că până în prezent Iovu Ala i-a restituit doar suma de 5300 Euro, suma restantă constituind 15700 Euro.

Totodată, declară reclamantul că la 16 martie 2011, i-a mai împrumutat pîrîtei suma de 6500 Euro cu termenul de rambursare – 16 septembrie 2011, fapt ce se confirmă prin recipisa semnată personal de către Iovu Ala, însă până la moment pîrîta nu a restituit datoria.

Astfel, afirmă Bobeică Andrei că pîrîta Iovu Ala îi datorează în total suma de 22200 Euro, fapt ce rezultă din recipisele din 15 septembrie 2010 și 16 martie 2011.

Pe lângă aceasta menționează reclamantul că la situația din 13 septembrie 2013 Iovu Ala urmează să-i achite și dobânda de întârziere de 9%, peste rata de refinanțare a

Băncii Naționale a Moldovei, și anume pe recipisa din 15 septembrie 2010 - suma de 5425 Euro, iar pe recipisa din 16 martie 2011 – 1854,45 Euro, în total 7279 Euro.

Cere Bobeică Andrei încasarea din contul Alei Iovu sumei de 22200 Euro cu titlu de datorie, compusă din datoria propriu zisă și dobânda contractuală, 7279 Euro cu titlu de dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2015, acțiunea a fost admisă și încasată din contul Alei Iovu în beneficiul lui Bobeică Andrei suma de 22200 Euro cu titlu de datorie, 7279 Euro cu titlu de dobândă de întârziere și 14902 lei cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, a fost admis apelul declarat de către Ala Iovu, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii. A fost încasată din contul lui Bobeică Andrei în beneficiul Alei Iovu suma de 11177 lei - taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel.

La 09 martie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Bobeică Andrei prin intermediul avocatului Iosip Andrei, în baza mandatului seria MA nr. 0784605 din 25 mai 2015, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2015.

În susținerea recursului Bobeică Andrei a invocat că concluzia instanței de apel se bazează pe probe inadmisibile, având în vedere că contrar prevederilor art. 372 CPC, aceasta a administrat probe noi la examinarea cererii de apel, făcând astfel trimitere în decizia recurată, că faptul restituirii datoriei se confirmă prin recipisa de la fila dosarului 130.

Mai mult decât atât, susține recurentul că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că recipisa din 16 martie 2011 în valoare de 6500 Euro este fictivă, precum și că în partea de jos, care este lipsă la recipisa din 15 septembrie 2010, s-ar fi indicat sumele de bani care au fost restituite lui de către intimată, având în vedere că la actele pricinii nu se regăsesc astfel de probe care ar demonstra faptul dat.

De asemenea, susține recurentul că intimata în nici un mod nu a probat existența părții din recipisă unde să fie indicată valoarea mijloacelor financiare restituite lui, mai mult ca atât, potrivit naturii litigiului, originalul recipisei, prin care se atestă restituirea sumei împrumutului, urma să se păstreze la Iovu Ala, luând în considerație faptul că anume ei îi revenea sarcina probațiunii în acest caz.

La 25 martie 2016, în adresa intimatei Ala Iovu a fost expediată copia recursului declarat de către Bobeică Andrei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referințelor.

La 28 aprilie 2016, intimata Ala Iovu prin intermediul avocatului Igor Chiriac, în baza mandatului seria MA nr. 0831650 din 27 aprilie 2016, a depus referință, solicitând să fie considerat ca inadmisibil recursul declarat de către Bobeică Andrei, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând în susținerea acesteia că în ședința instanței de apel din 13 ianuarie 2016 reprezentantul dînzei a prezentat originalul recipisei scrise de către recurent ce confirmă faptul primirii unor sume bănești de către acesta, acest înscris fiind acceptat de către instanța de apel, fapt consemnat și în procesul-verbal al ședinței date de judecată. Înscrisul respectiv a fost examinat în ședința de judecată a instanței de apel din 27 ianuarie 2016 în prezența recurentului Bobeică Andrei și a reprezentantului acestuia,

primul confirmând faptul că recipisa dată a fost semnată de către el și că a primit sumele de bani indicate în aceasta.

Declară că recurentul Bobeică Andrei în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, fiind audiat, a recunoscut faptul că ea a luat cu împrumut de la el doar o singură sumă de 10000 Euro, iar recipisele prezentate de către dânsul în prima instanță includ suma împrumutului plus dobânda lunară de 5%.

Susține că cele 2 recipise prezentate de către Bobeică Andrei include suma datoriei plus dobânda lunară, fapt ce se confirmă prin recipisa de la f.d. 92 în care se indică că ea se obligă să întoarcă suma de 21000 Euro împrumutată de la recurent pe un termen de 7 luni și tot în aceasta, în partea de jos, a indicat că a primit suma de 16000 Euro.

Menționează că de fapt suma împrumutului constituie 10000 Euro, pe care Bobeică Andrei i-a împrumutat-o în luna septembrie 2009, cu o dobândă lunară de 5%, pe un termen de 12 luni, restul sumelor constituind dobânzi la dobânzi.

Susține că, începând cu luna martie 2012, i-a restituit lui Bobeică Andrei diferite sume bănești, în total până la 15 septembrie 2013 (cu o zi înainte de a depune acesta cererea de chemare în judecată), i-a achitat ultimului suma de 31750 Euro.

Declară că, începând cu luna martie 2012, a achitat recurentului primele sume de bani pe care acesta personal le-a confirmat în scris pe partea de jos a recipisei din 15 septembrie 2010, indicând sumele primite, data și semnătura.

Susține intimata că pe partea de jos a recipisei din 15 septembrie 2010, care a fost decupată de către recurent, a fost indicată suma de 26150 Euro, pe care i-a achitat-o ultimului în câteva rate, acesta personal semnând că a primit-o.

Afară de această indică Iovu Ala că, având în vedere faptul că pe partea de jos a recipisei respective nu mai era loc pentru a se efectua alte înscrisuri, iar pe versoul acesteia era o imagine xerox, începând cu 12 iulie 2012 s-a completat o altă filă, în care Bobeică Andrei a scris ce sume de bani a primit inclusiv până la 15 septembrie 2013.

În ultima recipisă (prezentată în instanța de apel) Andrei Bobeică a indicat că în perioada 12 iulie 2012 – 15 septembrie 2013 a primit de la ea suma totală de 5600 Euro.

Faptul că ea i-a achitat lui Andrei Bobeică suma de 31750 Euro se dovedește și prin însemnările de pe partea verso a recipisei din 16 martie 2011, potrivit cărora la 16 martie 2012 recurentului i-a restituit suma de 8000 Euro (6500 Euro + 1500 Euro), ulterior până la 15 septembrie 2013 i-a fost restituită suma totală de 31750 Euro.

Declară intimata că înțelegerea cu privire la dobânda contractuală de 5% lunar, ce constituie 60% anual, nu se află într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, din care motiv este lovită de nulitate convenția respectivă.

În acest aspect invocă că a beneficiat de serviciile lui Bobeică Andrei de împrumut a mijloacelor bănești, fiind destinați necesităților personale și nu pentru a desfășura activitate de întreprinzător sau profesională.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2016, recursul declarat de către Bobeică Andrei a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și obiecțiile expuse în referința depusă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, casată integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu

pronunțarea unei noi hotărâri de admitere în parte a acțiunii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Conform art. 130 alin. (1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 208 alin. (1) și (2) din Codul civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică. Forma este o condiție de valabilitate a actului juridic numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Reieșind din art. 210 alin. (1) din Codul civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Conform art. 867 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar acesta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit art. 869 alin. (1) și (2) din Codul civil, în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobânzi, care trebuie să se afle într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei. Înțelegerea asupra dobânzii prin care se încalcă dispoziția alin. (1) este nulă.

Reieșind din art. 514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Prin prisma art. 572 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bunăcredință, la locul și în momentul stabilit.

Astfel, din suportul prezent la actele pricinii rezultă că la 15 septembrie 2010, recurentul-reclamant Bobeică Andrei a încheiat cu intimata-pîrîță Iovu Ala un contract de împrumut sub formă de recipisă, prin care primul a dat cu împrumut ultimei suma de 16000 Euro pe un termen de 7 luni, termenul de rambursare fiind la data de 15 aprilie 2011, cu o dobândă contractuală de 5% lunar, fapt pentru care Iovu Ala personal s-a și semnat (f.d. 92).

Ține de menționat faptul că reieșind din conținutul recipisei din 15 septembrie 2010, intimata Iovu Ala s-a obligat să restituie recurentului la data de 15 aprilie 2011 suma de 21000 Euro (16000 Euro suma datoriei + 5% lunar dobânda contractuală pe un termen de 7 luni).

Se mai reține că la 16 martie 2011, recurentul Bobeică Andrei a mai dat cu împrumut intimitei Iovu Ala suma de 6500 Euro, termenul de rambursare fiind la 16 septembrie 2011 (f.d. 91).

Totodată, din materialele dosarului mai rezultă că Iovu Ala a restituit lui Bobeică Andrei suma de 5600 Euro, și anume la: 12 iulie 2012 – 1000 Euro și 150 Euro; la 01 august 2012 – 1000 Euro; 13 august 2012 – 750 Euro; 21 octombrie 2012 – 1100 Euro; ianuarie 2013 – o măsuță cu costul de 100 Euro; 27 martie 2013 – 500 Euro; 10 august 2013 – 8500 lei echivalentul a 500 Euro și la 15 septembrie 2013 – 500 Euro (f.d. 130).

Dat fiind faptul că din conținutul acestui înscris nu se poate de decis în contul cărei datorii a fost achitată suma de 5600 Euro, Colegiul conchide că a fost restituită acea datorie care este mai împovărătoare pentru intimata-pîrîta (debitor), și anume din suma primei datorii.

Respectiv, suma datoriei la momentul adresării în judecată a lui Bobeică Andrei – 16 septembrie 2013, constituia în total – 16900 Euro (16000 Euro + 6500 Euro – 5600 Euro) și dobânda contractuală la suma împrumutului din 15 septembrie 2010 pe 7 luni egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei – 747 Euro.

Or, dobânda contractuală în mărime de 5% lunar, respectiv 60% anual, evident nu se află într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, care în perioada de referință constituia 9,5 % anual, și prin prisma prevederilor art. 869 Cod civil, înțelegerea asupra dobânzii ce depășește rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, este nulă de drept.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță eronat a ajuns la concluzia de a încasa din contul intimatei-pîrîte Iovu Ala în beneficiul recurentului-reclamant Andrei Bobeică dobânda contractuală în mărime de 5% lunar așa cum a fost prevăzută în contractul de împrumut din 15 septembrie 2010, deoarece această clauză contravine prevederilor art. art. 585 și 869 alin. alin. (1) și (2) din Codul civil.

Ține de menționat faptul că intimata-pîrîta Iovu Ala nu a cerut declararea nulității atât a recipisei din 15 septembrie 2010, cât și a recipisei din 16 martie 2011, prin urmare argumentul acesteia expus în referința sa precum că de fapt suma împrumutului constituie 10000 Euro, pe care recurentul-reclamant Bobeică Andrei i-a împrumutat-o în luna septembrie 2009, restul sumelor constituind dobânzi la dobânzi, este neîntemeiat, or, la actele pricinii nu se regăsesc probe pertinente și concludente prin care s-ar confirma faptul dat.

Continuare, conform art. 872 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, împrumutătorul poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobândă în mărimea prevăzută la art. 619 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Potrivit art. 619 alin. (1) din Codul civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Iar, alin. (2) al art. 619 din Codul civil, prevede că, în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art. 585 din Codul civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Astfel, este totalmente eronată concluzia primei instanțe de a încasa din contul Alei Iovu în beneficiul lui Andrei Bobeică dobânda de întârziere în mărime de 9% în temeiul art. 619 alin. (2) din Codul civil, or, atât din contractul de împrumut din 15 septembrie 2010, cât și cel din 16 septembrie 2011 nu rezultă că intima a împrumutat sumele de 16000 Euro și respectiv 6500 Euro cu scopul de a desfășura o anumită activitate de întreprinzător sau profesională pentru a obține un oricare venit, or, prevederile normei de drept materiale enunțate se aplică doar în cazurile în care nu participă consumatorul.

Prin urmare, prevederile alin. (2) al art. 619 din Codul civil, la care a făcut eronat trimitere prima instanță, nu sunt aplicabile speței date.

Or, în situația în care în contractul de împrumut în calitate de împrumutat figurează o persoană fizică și nu este indicată clauza că suma împrumutului nu este destinată pentru a obține anumite beneficii în rezultatul desfășurării unei activități comerciale sau profesionale, se aplică întotdeauna prevederile alin. (1) al art. 619 din Codul civil, unde dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Se reține că în perioada: 15 aprilie 2011 – 04 august 2011 – rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei a constituit 8%, prin urmare dobânda prevăzută de art. 619 alin. (1) Cod civil constituia 13% (8%+5%); în perioada 05 august 2011 – 07 septembrie 2011 a constituit 9%, prin urmare dobânda constituia 14% (9%+5%); 08 septembrie 2011 – 01 decembrie 2011 a constituit 10%, prin urmare dobânda constituia 15% (10%+5%); 02 decembrie 2011 – 05 ianuarie 2012 a constituit 9,5 %, prin urmare dobânda constituia 14,5% (9,5%+5%); 06 ianuarie 2012 – 02 februarie 2012 a constituit 8,5 %, prin urmare dobânda constituia 13,5% (8,5%+5%); 03 februarie 2012 – 01 martie 2012 a constituit 6,5%, prin urmare dobânda constituia 11,5% (6,5%+5%); 02 martie 2012 – 28 aprilie 2013 a constituit 4,5%, prin urmare dobânda constituia 9,5% (4,5%+5%); 29 aprilie 2013 – 13 septembrie 2013 a constituit 3,5%, prin urmare dobânda constituia 8,5% (3,5%+5%).

Astfel, având în vedere că mărimea ratei de bază a Băncii Naționale a Moldovei în perioada de referință - 15 aprilie 2011 (termenul limită de rambursare a primului împrumut) – 16 septembrie 2013 (data depunerii cererii de chemare în judecată) și ținând cont de faptul că începând cu 12 iulie 2012 până la 15 septembrie 2013 intimata Iovu Ala a restituit suma de 5600 Euro, dobânda de întârziere la primul împrumut constituie 3231 Euro. Or, la caz se reține că recurentul Bobeică Andrei în cererea sa de chemare în judecată a solicitat încasarea dobânzii de întârziere doar până la 13 septembrie 2013, iar în recursul său a solicitat menținerea hotărârii primei instanțe, care a încasat dobânda de întârziere până la data respectivă.

Ține de menționat faptul că în recipisa din 16 martie 2011 (al doilea împrumut) părțile nu au convenit asupra dobânzii contractuale.

În ceea ce privește dobânda de întârziere pe recipisa din 16 martie 2011, aceasta constituie pentru perioada 16 septembrie 2011 – 16 septembrie 2013 - 1332 Euro (rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei în perioada de referință + 5% anual).

Respectiv, suma împrumutului pe care urmează să o restituie Iovu Ala lui Bobeică Andrei constituie 16900 Euro (10400 Euro + 6500 Euro), dobânda contractuală - 747 Euro, iar dobânda de întârziere - 4563 Euro (3231 Euro dobânda de întârziere pe primul împrumut + 1332 Euro dobânda de întârziere pe al doilea împrumut), în total suma de 22210 Euro.

În circumstanțele relevate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că pretențiile recurentului-reclamant Andrei Bobeică urmează a fi admise în parte, cu încasarea din contul intimății-pârte Ala Iovu în beneficiul primului sumei de 16900 Euro cu titlu de datorie, 747 Euro cu titlu de dobândă contractuală și 4563 Euro cu titlu de dobândă de întârziere.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia de a

respinge integral acțiunea înaintată de către Bobeică Andrei ca fiind neîntemeiată cu referire la prevederile art. 118 alin. (4) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (4) CPC, în cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale pricinii va cădea asupra părții sau altui participant la proces care a avut posibilitatea și care trebuia să se asigure până la judecată cu proba veridică fără a suscita îndoieli.

Din materialele dosarului rezultă că recurentul-reclamant Andrei Bobeică a prezentat recipisa din 15 septembrie 2010 privind împrumutul sumei de 16000 Euro, perfectată pe partea de sus a unei file de hârtie semnată de către intimata Iovu Ala, partea de jos al acesteia lipsind. Intimata Iovu Ala în cererea de apel a invocat că în partea de jos a recipisei din 15 septembrie 2010, care a fost decupată de către recurent, a fost indicată suma de 26150 Euro, pe care a achitat-o lui Bobeică Andrei în câteva rate, ultimul personal semnând că a primit-o

Instanța de apel a conchis că argumentele intimatei-apelante Iovu Ala se încadrează în prevederile art. 118 alin. (4) CPC și a degrevat de probațiune pe aceasta privind restituirea sumei de 26150 Euro.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reiterează că în cazul din speță nu sunt aplicabile prevederile art. 118 alin. (4) CPC, or, sarcina probațiunii privind restituirea sumelor datorate conform contractelor de împrumut din 15 septembrie 2010 și 16 septembrie 2011, îi revenea nemijlocit intimatei-pârte Ala Iovu și nicidecum recurentului, care prin lege nu era obligat să asigure proba de restituire a împrumutului.

În același context, nu poate fi reținut nici argumentul intimatei, invocat în referință, precum că faptul achitării lui Andrei Bobeică sumei de 31750 Euro se dovedește și prin însemnările de pe partea verso a recipisei din 16 martie 2011, potrivit cărora la 16 martie 2012 acestuia i-a restituit suma de 8000 Euro (6500 Euro + 1500 Euro), iar ulterior până la 15 septembrie 2013 i-a fost restituită suma totală de 31750 Euro, or, respectivele însemnări au fost efectuate personal de către Ala Iovu și după conținut și sens nu demonstrează în nici un mod faptul restituirii lui Andrei Bobeică a sumelor datorate ce fac obiectul prezentului litigiu.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat și argumentul recurentului Bobeică Andrei precum că instanța de apel ilegal a administrat probe noi la examinarea apelului, și anume recipisa de restituire a împrumutului în mărime de 5600 Euro (f.d. 130), or, însuși recurentul a confirmat restituirea acestei sume.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Bobeică urmează a fi admis, casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2015, pronunțând o nouă hotărâre de admitere a acțiunii în parte cu încasarea din contul Alei Iovu în beneficiul lui Bobeică Andrei sumei de 16900 Euro cu titlu de datorie, 747 Euro cu titlu de dobândă contractuală și 4563 Euro cu titlu de dobânda de întârziere, în total 22210 Euro, precum și încasând din contul intimatei-pârte în beneficiul recurentului, prin prisma prevederilor art. 94 CPC, suma de 17080,59 lei (11387,06 lei taxa de stat pentru prima instanță calculată din suma admisă + 5693,53 lei pentru cererea de recurs – 50%) cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea de respins.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, fiind constatată interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și de drept procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Bobeică Andrei, a casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere în parte a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Bobeică Andrei.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Bobeică împotriva Alei Iovu cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere, și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial acțiunea lui Andrei Bobeică împotriva Alei Iovu cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

Se încasează din contul Alei Iovu în beneficiul lui Andrei Bobeică suma de 16900 (șaisprezece mii nouă sute) Euro cu titlu de datorie, 747 (șapte sute patruzeci și șapte) Euro cu titlu de dobândă contractuală și 4563 Euro (patru mii cinci sute șaiszeci și trei) Euro cu titlu de dobânda de întârziere, în total suma de 22210 (douăzeci și două mii două sute zece) Euro.

Se încasează din contul Alei Iovu în beneficiul lui Andrei Bobeică suma de 17080 (șaptesprezece mii opt zeci), 59 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, acțiunea se respinge.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Iuire Bejenaru

Nicolae Craiu